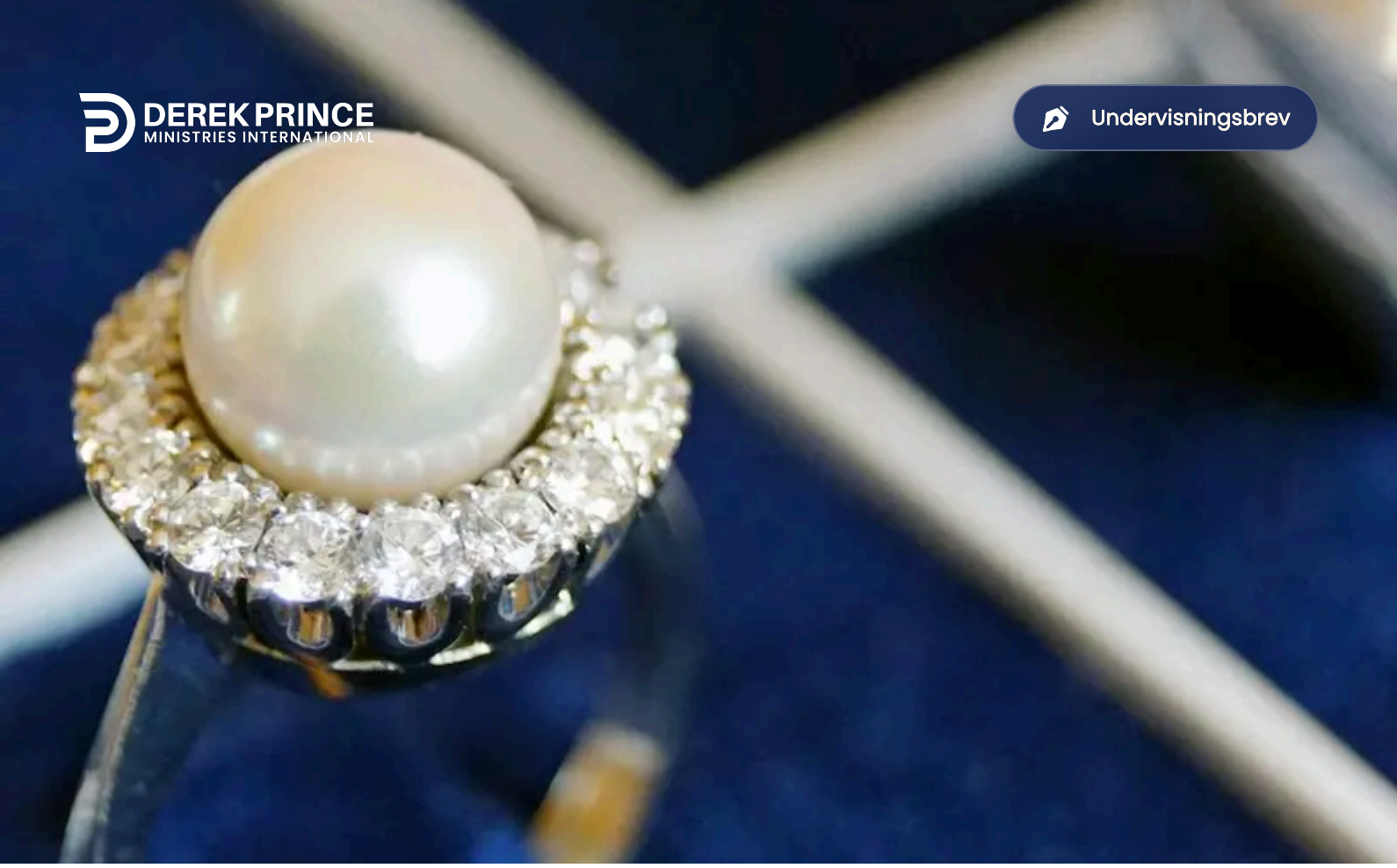

DEREK PRINCE
MINISTRIES INTERNATIONAL

Undervisningsbrev

Er du klar over hvor verdifull du er?

Del 1/4
Vår verdi, vårt verd
ved Derek Prince

I mer enn femti år har jeg prøvd å hjelpe mennesker med et utall av forskjellige problemer som har oppstått i livene deres. Etter alle disse årene har jeg kommet fram til en overraskende konklusjon: Vårt hovedproblem som mennesker er at vi ikke er klar over hvor verdifulle vi er. Jeg håper at denne serien med undervisningsbrev, «Vår verdi», vil være til hjelp og legedom for deg.

Fordi vi ikke fullt ut begriper vår verdi for vår himmelske Far, gjør vi noen ganger de mest tragiske feil. Vi er som en person som er rettmessig arving til en enorm formue, men som selger hele sin arv for noe som er uforlignelig mindre verdt: pornografi, rus, overdreven drikking, materialisme, økonomisk uredelighet.

Andre setter kanskje seg selv høyere og søker prestisjefylte posisjoner innen politikk, underholdningsverdenen eller til og med i den kirkelige sfære. Men til tross for all den prestisje denne verden har å tilby, kan den ikke sammenlignes med verdien av vår arv – som enkelte mennesker vil gi opp i bytte mot denne prestisjen.

Hvis vi fullt ut skal kunne sette pris på vår virkelige verdi som mennesker, må vi se nærmere på den unike og underfulle måten Adam – vår stamfar – ble skapt på.

Denne undervisningsserien, «Vår verdi, vårt verd», utforsker hvor dyrebare vi er for Gud.

Mirakelet ved skapelsen av Adam

I joh 1:1-2 oppdager vi at den faktiske aktøren i skapelsen ikke var Gud Fader, men det guddommelige Ordet som var hos Gud fra evighet av – den Personen som senere ble åpenbart i menneskehetens historie som Jesus fra Nasaret:

- *Alt ble til ved Ham (Ordet) og uten Ham ble ingenting til av det som ble til. (Joh 1,3)*

Skaperverket som helhet ble frembrakt ved Guds talte ord: *Ved tro forstår vi at verden ble formet ved Guds Ord.* (Herb 11,3). *For Han talte, og det skjedde. Han bød, og det sto der (salme 33,9).* Men slik det beskrives, var skapelsen av Adam unikt annerledes:

> *«Gud Herren formet mennesket av jordens støv, og blåste livets ånde i hans nese, og*

mennesket ble til en levende sjel.»

Se for deg hendelsen! Herren knelte ned, tok støv i sine hender, blandet det med vann og formet det som et menneskes kropp. Med ett var det skjedd – den mest perfekte skulptur som noen gang har blitt laget – mer perfekt enn noen mesterstykke laget av Michelangelo. Men den var uten liv! Så plutselig skjedde det noe vidunderlig. Skaperen lente seg framover, satte sine guddommelige lepper mot leppene til leiren, sine guddommelige nesebor mot neseborene til leiren. Deretter pustet Han inn i leppene og neseborene. Hans pust gjennomtrengte leiren og forvandlet det til et levende menneske slik at ethvert organ i legemet kom i perfekt funksjon,og ble et menneske slik vi kjenner det , med alle sine åndelige, intellektuelle og følelsesmessige egenskaper. Ingen annen skapning har noen gang blitt skapt på en slik måte.

En Mektig Pust

Ordene som brukes for å beskrive dette miraklet, er spesielt levende. Hebraisk er et av de språkene der lyden av visse ord er direkte knyttet til handlingen de beskriver. Lyden av det hebraiske ordet som er oversatt med «pustet», kan gjengis som *yipakh*. Det består av en liten indre «eksplosjon», etterfulgt av en kraftfull, vedvarende strøm av luft fra halsen. Slik fremstiller det på en levende måte den handlingen det beskriver.

Da Herren blåste inn i disse leppene og neseborene av leire, slapp Han ikke ut et kraftløst sukk – Han blåste seg selv med kraft inn i denne kroppen av leire, som dermed mottok en mirakuløs meddelelse av selve Guds liv!

Øyeblikkelig ble mennesket et treenig vesen, bestående av ånd, sjel og legeme. Ånden kom fra Guds innblåste pust, som forvandlet menneskets kropp av leire til levende, pulserende kjøtt. Hans sjel, frembrakt ved foreningen av ånd og legeme, ble en unik, individuell personlighet, i stand til å ta egne valg – jeg vil, eller jeg vil ikke.

Guds representant

Sammen med sin gudgitte ektefelle ble Adam innsatt til å herske over jorden som Guds representant. Hans indre naturs treenighet representerte likheten med den treenige Gud. Hans ytre skikkelse gjenspeilet bildet av Herren som skapte ham (1.mos,26-27). Både i sin indre natur og sin ytre skikkelse representerte han Gud på en unik måte overfor resten av jordens skapninger.

Videre hadde Adam og Eva regelmessig personlig fellesskap med Herren. Ved slutten av hver dag kom Han for å tilbringe tid sammen med dem (1.mos 3,8). Hvem vet hvilke åpenbaringer av seg selv Gud delte med dem? Vi vet imidlertid at Gud ga Adam det privilegiet å velge navn til alle de andre levende skapningene (1 mos 2,19)

Til tross for dette privilegerte forholdet, fulgte menneskehetens største tragedie. Bedratt av Satan, byttet Adam og Eva bort sin gudgitte arv mot en frukt! Denne ulydigheten påvirket alle deler av Adams treenige natur. Hans ånd – avskåret fra Gud – døde. I sin sjel ble han en opprører, i krig med sin Skaper fra den tid av. Hans kropp ble underlagt sykdom, aldring og til slutt død.

Gud hadde advart Adam angående kunnskapens tre: ... f*or på den dag du eter av det, skal du sannelig dø*. (1 Mos 2:17,) Det var Adams ånd som døde øyeblikkelig. Legemet hans døde først etter at 900 år hadde passert.

Fornyede forhold

Adams ulydighet fikk forferdelige konsekvenser, men den brakte for lyset en side ved Guds natur som ellers aldri ville ha blitt fullt ut åpenbart: den uransakelige dybden i Hans kjærlighet. Gud har aldri gitt opp Adam og hans etterkommere. Han lengter etter å føre oss tilbake til seg selv.

Dette blir vakkert uttrykt i Jak 4:5: *Den Ånd som bor i oss, søker etter nidkjærhet* – den ånd som ble pustet inn i Adam ved Skapelsen. Utrolig som det enn kan høres ut, så lengter Gud fortsatt etter det personlige fellesskap som han engang hadde med Adam, men som ble brutt ved Adams opprør – et opprør som har blitt overført til hver eneste etterkommer av Adam.

Dessuten har Gud, til en uendelig pris, beredt en vei for at vi kan bli ført tilbake til ham. Han sendte Jesus for å lete etter og frelse det som var fortapt. Ved sitt stedfortredende offer på korset har Jesus gjort det mulig for hver enkelt av oss å bli tilgitt og renset fra synd, og å bli medlemmer av Guds egen familie.

Vår sanne verdi

I Mat. 13,45-46 forteller Jesus en lignelse som på en vakker måte beskriver underet i vår forløsning:

> *Himlenes rike er også likt en kjøpmann som søker etter vakre perler. Og da han hadde funnet én meget kostbar perle, gikk han bort og solgte alt han eide og kjøpte den.*

For meg skildrer dette gjenløsningen av en menneskesjel. Jesus er kjøpmannen – ikke en turist eller en skuelysten –

men en mann som har handlet med perler hele sitt liv. Han kjenner den nøyaktige verdien av hver eneste perle. Perlen som Han har kjøpt, er bare én menneskesjel – din eller min. Det kostet Jesus alt Han hadde – alt Han eide.

Overført til vår vestlige kulturbakgrunn kan jeg levende se for meg reaksjonen når denne kjøpmannen delte nyheten med sin kone.

«Min kjære, jeg har solgt bilen vår.»

«Har du solgt bilen vår? Godt at vi i det minste har tak over hodet.»

«Nei, jeg har solgt det også!»

«Hvorfor i all verden har du gjort alt dette?»

«Fordi jeg fant den vakreste perlen jeg noen gang har sett. Jeg har lett hele mitt liv etter akkurat en slik perle. Den kostet meg alt jeg hadde – men bare vent til du får se den!»

Hva betyr dette for deg og meg? Hver og en av oss bør se for oss selv som den ene uvurderlige perlen.

Vår forløser

Husk at det kostet Jesus alt Han hadde for å kjøpe deg og meg tilbake til seg selv. Selv om Han var hele universets Herre, la Han alt til side og døde i absolutt fattigdom. Han eide ingenting. Kappen og graven Han ble begravet i, var begge lånt.

> *For dere kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde, at da Han var rik, ble Han fattig for deres skyld, for at dere ved Hans fattigdom skulle bli rike.* (2 Kor 8:9)

Kanskje har du aldri sett på deg selv som viktig. Du har kanskje et dårlig selvbilde. Du ser kanskje tilbake på et liv med smerte og skuffelse, en vanskelig og ulykkelig barndom, et ekteskap som endte i skilsmisse, en karriere som aldri ble noe av, eller år som gikk tapt til narkotika og alkohol. Både din fortid og din fremtid formidler kanskje det samme budskapet: mislykkethet!

Ikke for Jesus! Han elsket deg så høyt at Han ga avkall på alt for å forløse deg for Seg selv. For å bekrefte og ta imot denne sannheten, kan det være at du ønsker å gjenta disse ordene fra apostelen Paulus: *Han som elsket meg og ga seg selv for meg (Gal 2,20)* Si det igjen: *Han som elsket meg og ga seg selv for meg*. Gjør disse ordene til dine egne: *Han som elsket meg og ga seg selv for meg*!

Prøv nå å se på deg selv som den perlen som Jesus holdt i sin naglemerkede hånd. Hør ham si til deg: *«Du er så vakker! Du kostet meg alt jeg hadde, men jeg angrer ikke. For nå er du min for alltid!»*

Du kan ikke gjøre noe for å fortjene denne kjærligheten og aksepten. Du kan aldri forandre deg nok eller gjøre deg selv god nok. Alt du kan gjøre, er å ta imot det Jesus har gjort for deg, og takke ham!

Du tilhører ham for alltid!

© 2018 - Derek Price Ministries, International, inc

Undervisningsbrev

Utskrift : TL-L120-100-NOR
Sist oppdatert: 24 Nov 2026
Nettsted: Derekprince.com/no/resources

